

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupeného advokátem Mgr. Jindřichem Lechovským, Hládkov 701/4, Praha 6, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, Kaplanova 2055/4, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2021, čj. KRPA-81370-13/ČJ-2021-000022-ZZC, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 5. 2021, čj. 1 A 14/2021 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátovi, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) byl v srpnu 2019 vyhoštěn z území ČR na dobu dvou let. Jelikož nevycestoval, zajistila ho policie poprvé v listopadu 2020. Stěžovatel sice tvrdil, že je občanem Tuniska, policie ho však propustila vzhledem ke sdělení Velvyslanectví Tuniské republiky, že stěžovatel není tuniským občanem. Podruhé stěžovatele zajistila policie v dubnu 2021, neboť přes správní vyhoštění stále nevycestoval z území ČR [§ 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky]. Stěžovatel podal proti druhému rozhodnutí o zajištění žalobu, kterou však městský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, v níž namítá, že zajištění slouží k omezení osobní svobody cizince za účelem jeho vyhoštění – tedy navrácení stěžovatele do země, kde má občanství. Tato země (Tunisko) však stěžovatele odmítla převzít. Účel zajištění tak nelze provést a stěžovatel musí být ze zajištění propuštěn.

[3] NSS zjistil ze správního spisu (který mu byl předložen ve své aktuální podobě) skutečnosti, které k okamžiku vydání napadeného rozsudku nebyly městskému soudu známy. Ze spisu plyne, že nezávisle na soudním řízení (v době po podání žaloby) provedlo tuniské velvyslanectví pohovor se stěžovatelem. Stěžovatel při něm sdělil, že není Tunisán, ale Maročan. Nadále se však hodlá vydávat za Tunisana, protože se nechce vrátit do země původu. Policie

proto požádala Velvyslanectví Marockého království, aby ověřilo totožnost stěžovatele a vydalo mu náhradní cestovní doklad. Toto velvyslanectví však nijak nereagovalo, a tak policie stěžovatele propustila ze zajištění na počátku července 2021.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/202 - 28, body 11-12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná. NSS neshledal žádné pochybení městského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti (ani stěžovatel sám nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná).

[6] Spor je v této věci o to, zda nejasné občanství stěžovatele umožňovalo policii důvodně předpokládat, že bude stěžovatel vyhoštěn v zákonné době pro zajištění (90 dnů), a zajištění tak splní svůj účel.

[7] NSS nemá výhrady vůči tomu, jak se s touto otázkou vypořádala policie a městský soud. Městský soud posoudil věc v souladu s judikaturou NSS; podle ní je účel zajištění naplněn, pokud je vyhoštění alespoň potenciálně možné (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 11. 2011, čj. 7 As 79/2010 - 150, č. 2524/2012 Sb. NSS). Podle NSS byla tato podmínka splněna. Policie vzala v úvahu nové informace, které stěžovatel sdělil při druhém zajištění (jména rodičů, jejich věk, adresu bydliště otce). Vzhledem k nim mohla předpokládat, že bude spolu s dalšími orgány (tuniské velvyslanectví, Interpol) schopna podrobněji ověřit totožnost stěžovatele a zjistit jeho občanství. Policie do své úvahy zahrнула i stěžovatelův úmysl vycestovat zpět do Tuniska za rodinou a jeho tvrzení, že již dobrovolně požádal o náhradní cestovní doklady na tuniském velvyslanectví. Očekávala proto rychlé vydání náhradních cestovních dokladů. Policie také kvalifikovaně odhadla trvání plánovaných úkonů a usoudila, že stěžovatel bude vyhoštěn do 90 dnů. Proto v okamžiku zajištění mohla policie (stejně jako později městský soud) důvodně předpokládat, že v zákonné době pro zajištění zjistí stěžovatelovu totožnost, stěžovatel obdrží náhradní cestovní doklad, a tak jej bude možné vyhostit.

[8] Záměr stěžovatele mařit vyhoštění tím, že uváděl nepravdivé informace o svém občanství, nelze klást k tíži policii či městskému soudu. Tyto orgány mohly vycházet jen z dostupných informací.

[9] NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Policii, která by jinak toto právo měla, žádné náklady nevznikly.

[11] Stěžovateli byl v řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát. Odměnu za zastupování proto hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu za dva úkony právní služby [převzetí a přípravu zastoupení a doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)] ve výši 2 x 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu], částku 2 x 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a částku DPH ve výši 1 428 Kč, tedy celkem 8 228 Kč.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu